

گفت‌وگو با علی قمصری به بهانه کنسرت «برف خوانی»

موسیقی ایرانی باید

به موسیقی جهانی متصل شود

◀ **بایرد اعلايي**

–تاریخ موسیقی معاصر نشان می‌دهد شرایط فرهنگی اجتماعی باعث نوعی تغییر عادات موسیقایی مردم شده است. یعنی در برهه‌ای از این تاریخ شاهد هستیم که نوعی برخورد با صدا و فرهنگ دیگری پیش می‌آید؛ از ورود سازهای غربی به موسیقی ایرانی گرفته تا آهنگسازی به شیوه غربی. این برخورد تقریباً برای حافظه ایرانی ناگزیر شده است. اما بحث ما درباره اشخاصی است که دغدغه صدای ایرانی دارند. مثل علینقی وزیری. این نوع افراد به دنبال به رسمیت شناختن این تضاد بودند. البته در مقابل کسانی مثل مرتضی محجوبی حضور داشتند که سازی غربی مثل پیانو را مجبور به تولید صدایی ایرانی می‌کردند. شما در زمینه آن نوع تضادها تجربه‌هایی هم داشته‌اید. این تجربه که در کنسرت آینده شما نیز شنیده خواهد شد با چه نوع تفکری به وجود آمده است؟ این جهان‌های شرقی و غربی چگونه استوار می‌شوند؟

اتفاقاً آقای وزیری نه‌تنها موسیقی ایرانی را به علم غرب آغشته کرد، بلکه از این هم فراتر رفته، «متدولوژی غربی» را بن و

نکته.

تا الان بیشتر کارهایی که کرده‌ام روی شعرهای معاصر و نو بوده است. اما به دلیل اینکه روند گرفتن مجوز انتشار اثر طولانی است، معمولاً فاصله‌ای میان حال فعلی و حال زمان انتشار اثر وجود دارد. این موضوع خودش تأثیرگذار است. دلیل دیگر هم این است که خیلی از کارهای من که روی اشعار نو بوده، به هر دلیلی مجوز نگرفته است. دو تا از کارهایم با همایون شجریان مجوز نگرفت. یکی دیگر از کارهایم هم روی شعر نو بود که خودم به دلایلی از انتشار آن منصرف شدم. باید بگویم کارهایی که روی شعر نو کرده‌ام بیشتر از شعرهای کلاسیک بوده است.

خمیره اصلی موسیقی ایران قرار داد. قصد ایشان نیک بود اما به اعتقاد من، سود و زیان به یک میزان ایجاد شد. تاریخ، روحیه مردم ایران را همیشه شاد نشان داده. این خمیصه در کنار پستی و بلندی‌های زیاد در تاریخ، قاعدتاً باید ما را به موسیقی پرافت و خیز و پرهیجانی به عنوان موسیقی ایرانی مواجه می‌کرد. مثل موسیقی «فلامنگو اسپانیا». اما شکاف اعتقادی و سیاسی که از دوره صفویه، حتی تا قبول و رد حقانیت وجود نغمه، در فرهنگ ایجاد شد موسیقی را درونی، شخصی، و همراه با غم و اندوه کرد، و نغمات برای خودنمایی مجبور شدند خودشان را پشت شعر پنهان کنند و چتر نمی‌بینیم، برخلاف جاهای دیگر که موسیقی بی کلام، به خاطر گسترده بودن بار انتظار، پرترفدارتر از باکلام است، در ایران چنین نیست.

به هر حال ذهنیت من این است که ابتدا با نشان دادن تضاد، هر دو نوع موسیقی را تعریف، سپس بین‌شان گفت‌وگو ایجاد کنم. آقای وزیری با ابزار غربی، موسیقی ایران را گسترش دادند. اما ابزار من برای تعریف هر نوع موسیقی، خود آن است. موسیقی ایرانی پتانسیل آن را دارد که با قدرت، به ژانری که «موسیقی جهانی» خوانده می‌شود، متصل شده و حرف برای گفتن داشته باشد.

–**آقای قمصری درباره قاجار به دلیل علاقه‌ای که به موسیقی داشته، به رغم تمام محدودیت‌ها نوعی حمایت هم از موسیقی می‌کرده. درست است که مثلاً لقب عمده طرب را به موزیسین‌ها و استادان موسیقی ما می‌داده و در مقابل لقب موزیکان‌بashi را را به موزیسین‌های غربی می‌داده، اما خیلی‌ها اعتقاد دارند همین حمایت یکسویه از سوی دربار باعث شده رفتار موسیقی معاصر ما از همان رویکرد وام بگیرد. یعنی آن تفکر را سنت می‌پندارند و در ترویج آن می‌کوشند. این موضوع و حمایت همه‌جانبه از آن سنت گاه باعث شده در همین چند سال گذشته مردم از موسیقی ایرانی فاصله بگیرند. به تدریج و با همین رویکرد این تفکر از سوی برخی‌ها غالب شد که بهترین حالت موسیقی ایرانی،**

سال پنجم ■ شماره ۱۰۶۵ ■ یکشنبه ۲۸ شهریور ۱۳۸۹

موسیقی ■

• **علی قمصری به همراه گروه سازهای غربی پارسه و گروه سازهای ملی کنسرتی را در روزهای ۲۱ شهریور و یکم مهر در تالار وحدت برگزار خواهند کرد. خوانندگی این کنسرت را هم محمد معتمدی بر عهده خواهد داشت. نامی که قمصری برای این کنسرت برگزیده «برف خوانی» بر پایه شعری از اخوان ثالث است. او در این کنسرت بیشتر به سراغ شعرهای نو و معاصر رفته است. قمصری را همواره با تجربه‌های جدید شناخته‌ایم. آثاری هم که از او تا به حال منتشر شده، این نکته را نشان می‌دهد. او این روزها مشغول آخرین تمرینات کنسرت است. کنسرتی که به قول خودش از غربی ترین نقطه جزیره‌ای در غرب آغاز می‌شود و تا شرقی ترین نقطه جزیره‌ای در شرق ادامه می‌یابد. قمصری در این کنسرت نیز مانند تجربه‌های دیگرش سراغ موسیقی چندصدایی ایرانی رفته است. با علی قمصری درباره این کنسرت و دیگر تجربه‌هایش گفت‌وگو کردیم.**

◀

چرا. کاری آماده انتشار دارم که برای تار

و ارکستر زهی نوشته شده است. یک قطعه سمفونیک هم برای اجرا نوشته‌ام. برای یک همکاری هم قطعه‌ای برای ارکستر چندملیته سازی در ونکوور نوشته‌ام. سازبندی آنها سازبندی ارکستر سمفونیک به اضافه سازهای ملل و سنتی کشورهای مختلف است. این قطعه بین ۲۰ دقیقه تا نیم ساعت است که در سفرم به آنجا ضبط و اجرا می‌شود.

–**یکی از مسائلی که در آسیب‌شناسی ارکستر بزرگ ایرانی مطرح می‌شود، مهندسی ساز است. هنوز برخی‌ها ایراداتی را مثلاً به ساز تار وارد می‌دانند. یا مثلاً مسائلی را درباره ضعف سازهای ایرانی در نواختن موسیقی چندصدایی مطرح می‌کنند. این موضوع‌ها را تا چه میزان قبول دارید؟**

خب در مهندسی سازسازی ایرانی ضعف‌های کمی وجود ندارد. منکر این نیستیم اما معتمد نخستین قدم برای تکامل سازها باید از سوی موزیسین‌ها صورت گیرد. اگر موزیسین‌ها نیاز خودشان را نشان ندهند و ضرورت تغییر از سوی آنها ایجاد نشود و اگر فقط به داشته‌ها بسنده شود، بالطبع ضرورتی هم برای مهندسی سازها حس نخواهد شد. اما در همین یک سال اخیر و پس از آنکه به ساز کمانچه فراتر از دید تکنواری نگاه شد، به وضوح شاهد تلاش‌هایی در تغییر صدادهی این ساز بودم. این تلاش‌ها حتی در ساز تار هم دیده شد. اتفاق‌های خوبی در ساخت ساز تار البته با پیش‌زمینه علمی و اکوستیک دارد می‌افتد. اتفاق خوب دیگر هم سازهای جدید آقای شجریان بود. البته من نمی‌توانم درباره کیفیت آن سازها نظری دهم چون هنوز تجربه نشده‌اند. اما دغدغه تغییر و نوگرایی ایشان تأثیر زیادی از نظر روانی بر جامعه موسیقی گذاشت. این کاملاً حس می‌شود.

– **آقای قمصری، شما اکنون در جامعه موسیقی به عنوان فردی موفق محسوب می‌شوید. فکر می‌کنید چه اقدام‌هایی و چه کارهایی باعث شده تا این تلقی درباره شما ایجاد شود؟**

سالار عقیلی کنسرت‌های یکماهه‌اش در امریکا و کانادا آغاز شده و پیش از سفر هم قطعات این کنسرت را در موسسه خیریه «محک» به نفع کودکان سرطانی اجرا کرد. این هنرمند پیش از سفر در گفت‌وگو با ایسنا با اشاره به اینکه کنسرت‌های امریکا و کانادا از ۱۷ سیپتامبر (۲۶ شهریورماه) امروز در شهر مونترال کانادا آغاز شده و تا ۱۷ اکتبر ۲۵ مهرماه) در واشنگتن ادامه دارد، مطرح کرد:این کنسرت‌ها به همراهی گروه موسیقی «راز و نیاز» اجرا می‌شود که در سال ۱۳۷۴ با کمک همسر «حزیر شریعت‌زاده» آن را تاسیس کردیم. این خواننده درباره قطعاتی که در این کنسرت‌ها اجرا می‌شود، توضیح داد: این کنسرت‌ها شامل دو بخش ۵۰ دقیقه‌ای هستند که بخش اول در دستگاه «ماهور» و «دشتی» اجرا می‌شود که سه قطعه آن را «آرش کامور» آهنگسازی کرده و یک قطعه نیز از آثار «بهزاد رواقی» است. او درباره بخش دوم این کنسرت نیز اذعان داشت: بخش بعدی در دستگاه آصفهان و نواست که یکی از قطعات قدیمی به نام «نیاز» را در آواز بیات آصفهان اجرا می‌کنیم. دو قطعه را من آهنگسازی کرده‌ام و بقیه قطعات نیز از ساخته‌های «مهدی باقری» است، به علاوه تنظیم آوازها در هر دو بخش برعهده خودم است. عقیلی درباره اشعار این کنسرت هم گفت: در این کنسرت از اشعار «مهدی اخوان ثالث»، «مولانا»، «سعدی» و «حافظ» استفاده شده است.

او درباره انتشار آلبوم از کنسرت‌های امریکا و کانادا تصریح کرد: قطعاتی که توسط آرش کامور آهنگسازی شده است، در ماه‌های آینده در آلبومی با عنوان «سبوی دشتنه» منتشر خواهد شد. به علاوه کنسرت در شهرهای لس‌آنجلس امریکا و ونکوور کانادا فیلمبرداری می‌شود و نهایتاً یکی از این دو برنامه، برای انتشار آلبوم تصویری انتخاب خواهد شد. این هنرمند با اشاره به گروه «راز و نیاز» عنوان کرد: پس از اتمام این کنسرت‌ها در امریکا و کانادا قصد دارم گروه شرفر «راز و نیاز» را به یک گروه ۱۲ نفره گسترش دهم و سازهای سنتور، قیچک، تارپاس و عود را به آن اضافه کنم. در حال حاضر «فردین لاهوریو» یا نی، «بهزاد رواقی» یا تار، «آرش کامور» یا کمانچه، «کامران منتظری» یا تنبک و «حزیر شریعت‌زاده» یا دف مرا در گروه «راز و نیاز» همراهی می‌کنند و قرار است «حسین بهرزی‌نیا» نیز به عنوان نوازنده مهمان در کنسرت‌های امریکا و کانادا در این گروه «بربط» بنوازد. سالار عقیلی درباره فعالیت‌های موسیقایی‌اش در سال‌های گذشته یادآور شد: من طی ۱۵ سال کار در عرصه موسیقی، هشت آلبوم منتشر کرده‌ام که امتیاز هر کدام را پس از ضبط به شرکت‌هایی واگذار کردم و این گونه شد که آلبومی که سه سال پیش ضبط شده، با آلبومی که در سال‌های بعد ضبط شده بود، بر اساس زمان‌مزن اخذ مجوز و سایر مسائل به صورت همزمان وارد بازار شدند.

او در ادامه به نام آلبومی‌ها که در ایران منتشر کرده است، اشاره کرد و گفت: سال ۸۰ آلبوم موسیقی «عشق ماند»، سال ۸۲ آلبوم «سایه‌های سبز» و ۸۵ «دریای بی‌پایان» را منتشر کردم و اخیراً نیز آلبوم‌های «عاشقی»، «ماه ناز» و «عشق دیرین» به آنها افزوده شده است. عقیلی درباره آلبوم‌هایی که خارج از کشور منتشر کرده است، توضیح داد: من پنج آلبوم نیز در کشورهای فرانسه و آلمان منتشر کردم که به ترتیب با همراهی ارکسترسمفونیک تهران به رهبری نادر مشایخی، از کستر فیلارمونیک مونیخ به رهبری فرانک کرامر، آلبوم «دریای بی‌پایان» به صورت مشترک در ایران و آلمان، اپرای «مارکوپولو» با آهنگسازی آرموند آمار، موسیقی فیلم «بایا عزیز» که در پاریس ضبط شده است و آلبوم «به نام گل سرخ» از سوی موسسه Celestial Harmonies امریکا را شامل می‌شود. وی همچنین از انتشار یک آلبوم با همراهی نوید دهقان خبر داد و گفت: این آلبوم مربوط به کنسرت دو سال پیش من در وزارت کشور است که یک بار دیگر به همراهی گروه «قمر» ضبط شد و در قالب دو لوح فشرده با عناوین «هوای آفتاب» و «یار و دیار» در یک بسته‌بندی تا یک ماه و نیم آینده منتشر خواهد شد. سالار عقیلی همچنین از انتشار اولین آلبوم تصویری موسیقی‌اش تا سه ماه آینده خبر داد و افزود: این آلبوم به یاد «استاد پرویز مشکاتیان» منتشر می‌شود که در آن «سیماک آقایی» نوازنده سنتور و «پدرام خاورزمینی» نوازنده تنبک حضور دارند.

پایان‌شماره

سجاد پورقناد

محمد معتمدی و افق پیش رو

اولین بار که صدای محمد معتمدی را شنیدم از تلویزیون بود که ساز و آوازی با صدای او پخش می‌شد، طبق معمول روی تصاویری از طبیعت؛ این صدا و مخصوصاً تکنیک مطلوب او توجهم را جلب کرد، چون در آن زمان کمتر صدای خواننده جوانی را می‌شنیدیم که از نظر استیل و تکنیک‌های آوازی در وضعیت خوبی قرار داشته باشد. از همان روز نامش در خاطرم ماند تا اینکه برای اولین بار کنسرت او را به همراه گروه خورشید به سرپرستی مجید درخشانی در تالار وحدت دیدم.

در آن کنسرت هم بسیار مسلط و پخته خواند و اجرایی از خود به نمایش گذاشت که بسیاری از قدیمی‌ترهای آواز نتوانند گله کنند که چرا برای خوانندگی این گروه بزرگ از او استفاده نشده.

برنامه‌های بعدی معتمدی همگی با بزرگان بود، از خوانندگی با ارکستر ملی به سرپرستی فرهاد فخرالدینی گرفته تا کنسرت‌های گروه شیدا با محمدرضا لطفی که پس از ورود به ایران و حاشیه‌هایی که برای او به وجود آمده بود، بیش از پیش زیر دره‌بین منتقدان بود. در همین کنسرت‌ها با گروه شیدا بود که در اقدامی جسورانه، معتمدی به اجرای دوباره آلبوم درخشان «سپیده» ساخته مشترک محمدرضا لطفی و زنده‌یاد پرویز مشکاتیان پرداخت که کوچک‌ترین لغزش او می‌توانست عمری موجب طعنه دوستداران محمدرضا شجریان، شخصیت کارپرماتیک آواز ۳۰ساله اخیر شود.

معتمدی با هوشیاری و توانایی خود این ریسک‌های بزرگ را پشت سر گذاشت و تهدیدهای یک به یک به فرصت تبدیل کرد. وی اولین باری که معتمدی را فراتر از گذشتن سلامت از پیچ و خم‌های اجرایی آواز و حواشی آن دیدم، در اجرای درخشانی از نقش «حر» در اپرای عاشورا ساخته بهزاد عبدی با کارگردانی بهروز غریب‌پور بود. آن‌طور که عبدی، آهنگساز اثر در مورد ساخت این اپرا گفته است، در این اپرا انتخاب نقش بر عهده معتمدی گذاشته شده و او نقش کوتاه ولی تأثیرگذار حر را انتخاب کرده است. وقتی به زمان اپرای عاشورا نظری می‌اندازیم متوجه می‌شویم تنها زمانی نزدیک که ۱۵ دقیقه از کل اپرا که حدود یک ساعت و ربع است به حر اختصاص دارد ولی پس از پایان اپرا تصور می‌کنیم که نمی‌ای از این‌اثر توسط معتمدی خوانده شده است! شاید بیشتر شنوندگان این اپرا پس از گذشت مدتی از شنیدن این اثر فقط حر و نقش مقابل او عباس را به خاطر بیاورند. معتمدی در اپرای عاشورا بود که برای اولین بار توانست خود را نه‌تنها به عنوان یک مجری ماهر آواز ایرانی، بلکه به عنوان یک هنرمند صاحب سبک و اندیشه در کنار بزرگان آواز ایرانی تثبیت کند. یک سال پس از این اثر موفقیت‌آمیز، دوباره او برای پروژه‌ای بزرگ‌تر از طرف زوج هنری عبدی– غریب‌پور فراخوانده شد؛ این پروژه اپرای مولوی بود که معتمدی باید نقش اول آن یعنی مولوی را می‌خواند و مشکل اصلی شاید قرار گرفتن در کنار خوانندگان با سابقه و کارکنشاهی مانند همایون شجریان در نقش شمس تبریزی، حسین علیشاپور در نقش سلطان‌العلما و علی خدایی در نقش عطار نیشابوری و همین‌طور چندین خواننده آواز ایرانی و غربی بود.

توانایی و جرات معتمدی در درک و پرورش کاراکتر باز یکی از درخشان‌ترین حضورهای این هنرمند جوان را رقم زد و باعث شد اپرای مولوی هم یکی از آثار قابل تحسین او شود. محمد معتمدی دارای جنس خاصی از صداست که به او توانایی اجرا با گستره زیادی را می‌دهد. در اپرای مولانا ما بهترین نمونه‌های خواندن او را در قسمت‌های مختلف زیر و میانه و بم صدایش را می‌شنویم که گاهی شنونده را در مورد ژانر صدایی او دچار مشکل می‌کند.

شاید زائد از معتمدی در بخش صدایی دراماتیکی محسوب کرد؛ صدایی با حجم و به اصطلاح وزن زیاد که گاهی در اجرای جمله‌های سریع نمی‌تواند چالکی کلرواتورها را داشته باشد ولی از قدرت و ولوم قابل توجهی برخوردار است که کمتر خواننده ایرانی‌ای چنین مشخصه صدایی را دارد. البته احتیالاً در آینده (با توجه به پیشرفت و روحیه تغییری که از او شاهد بوده‌ایم) می‌توان امیدوار بود هم استیل او در آواز با تغییراتی به صدایی یکدست‌تر برسد و هم تحریرهای او در سرعت‌های بالا بهبودی بیشتری پیدا کند.

محمد معتمدی غیر از تخصص در آواز، یکی نوازندگی در حد استاندارد هم هست. هرچند به خاطر درجه یک نبودن نوازندگی‌اش هیچ وقت صدای سازش را در معرض شنیدن منتقدان نگذاشته ولی همین سطح مطلوب نوازندگی‌ی نو، کمک شایانی به درک و دریافت حالت‌های آوازی در ذهن او کرده است.

از اولین باری که در تلویزیون صدای معتمدی را شنیدم تاامروز که کارهای اخیرش را شنیدم، جایگاه هنری او به زعم من بسیار رشد داشته. بدون شک معتمدی با جنس صدای خود می‌تواند جایگاهی حتی بالاتر از سطح کنونی‌اش داشته باشد، اگر روحیه کنکاش و کمالگرایی خود را در مواجهه با شهرت روزافزوش از دست ندهد.

◀ **کهن**

■ **کنسرت‌های سالار عقیلی در امریکا و کانادا**

سالار عقیلی کنسرت‌های یکماهه‌اش در امریکا و کانادا آغاز شده و پیش از سفر هم قطعات این کنسرت را در موسسه خیریه «محک» به نفع کودکان سرطانی اجرا کرد. این هنرمند پیش از سفر در گفت‌وگو با ایسنا با اشاره به اینکه کنسرت‌های امریکا و کانادا از ۱۷ سیپتامبر (۲۶ شهریورماه) امروز در شهر مونترال کانادا آغاز شده و تا ۱۷ اکتبر ۲۵ مهرماه) در واشنگتن ادامه دارد، مطرح کرد:این کنسرت‌ها به همراهی گروه موسیقی «راز و نیاز» اجرا می‌شود که سه قطعه آن را «آرش کامور» آهنگسازی کرده و یک قطعه نیز از آثار «بهزاد رواقی» است. او درباره بخش دوم این کنسرت نیز اذعان داشت: بخش بعدی در دستگاه آصفهان و نواست که یکی از قطعات قدیمی به نام «نیاز» را در آواز بیات آصفهان اجرا می‌کنیم. دو قطعه را من آهنگسازی کرده‌ام و بقیه قطعات نیز از ساخته‌های «مهدی باقری» است، به علاوه تنظیم آوازها در هر دو بخش برعهده خودم است. عقیلی درباره اشعار این کنسرت هم گفت: در این کنسرت از اشعار «مهدی اخوان ثالث»، «مولانا»، «سعدی» و «حافظ» استفاده شده است.

او درباره انتشار آلبوم از کنسرت‌های امریکا و کانادا تصریح کرد: قطعاتی که توسط آرش کامور آهنگسازی شده است، در ماه‌های آینده در آلبومی با عنوان «سبوی دشتنه» منتشر خواهد شد. به علاوه کنسرت در شهرهای لس‌آنجلس امریکا و ونکوور کانادا فیلمبرداری می‌شود و نهایتاً یکی از این دو برنامه، برای انتشار آلبوم تصویری انتخاب خواهد شد. این هنرمند با اشاره به گروه «راز و نیاز» عنوان کرد: پس از اتمام این کنسرت‌ها در امریکا و کانادا قصد دارم گروه شرفر «راز و نیاز» را به یک گروه ۱۲ نفره گسترش دهم و سازهای سنتور، قیچک، تارپاس و عود را به آن اضافه کنم. در حال حاضر «فردین لاهوریو» یا نی، «بهزاد رواقی» یا تار، «آرش کامور» یا کمانچه، «کامران منتظری» یا تنبک و «حزیر شریعت‌زاده» یا دف مرا در گروه «راز و نیاز» همراهی می‌کنند و قرار است «حسین بهرزی‌نیا» نیز به عنوان نوازنده مهمان در کنسرت‌های امریکا و کانادا در این گروه «بربط» بنوازد. سالار عقیلی درباره فعالیت‌های موسیقایی‌اش در سال‌های گذشته یادآور شد: من طی ۱۵ سال کار در عرصه موسیقی، هشت آلبوم منتشر کرده‌ام که امتیاز هر کدام را پس از ضبط به شرکت‌هایی واگذار کردم و این گونه شد که آلبومی که سه سال پیش ضبط شده، با آلبومی که در سال‌های بعد ضبط شده بود، بر اساس زمان‌مزن اخذ مجوز و سایر مسائل به صورت همزمان وارد بازار شدند.

او در ادامه به نام آلبومی‌ها که در ایران منتشر کرده است، اشاره کرد و گفت: سال ۸۰ آلبوم موسیقی «عشق ماند»، سال ۸۲ آلبوم «سایه‌های سبز» و ۸۵ «دریای بی‌پایان» را منتشر کردم و اخیراً نیز آلبوم‌های «عاشقی»، «ماه ناز» و «عشق دیرین» به آنها افزوده شده است. عقیلی درباره آلبوم‌هایی که خارج از کشور منتشر کرده است، توضیح داد: من پنج آلبوم نیز در کشورهای فرانسه و آلمان منتشر کردم که به ترتیب با همراهی ارکسترسمفونیک تهران به رهبری نادر مشایخی، از کستر فیلارمونیک مونیخ به رهبری فرانک کرامر، آلبوم «دریای بی‌پایان» به صورت مشترک در ایران و آلمان، اپرای «مارکوپولو» با آهنگسازی آرموند آمار، موسیقی فیلم «بایا عزیز» که در پاریس ضبط شده است و آلبوم «به نام گل سرخ» از سوی موسسه Celestial Harmonies امریکا را شامل می‌شود. وی همچنین از انتشار یک آلبوم با همراهی نوید دهقان خبر داد و گفت: این آلبوم مربوط به کنسرت دو سال پیش من در وزارت کشور است که یک بار دیگر به همراهی گروه «قمر» ضبط شد و در قالب دو لوح فشرده با عناوین «هوای آفتاب» و «یار و دیار» در یک بسته‌بندی تا یک ماه و نیم آینده منتشر خواهد شد. سالار عقیلی همچنین از انتشار اولین آلبوم تصویری موسیقی‌اش تا سه ماه آینده خبر داد و افزود: این آلبوم به یاد «استاد پرویز مشکاتیان» منتشر می‌شود که در آن «سیماک آقایی» نوازنده سنتور و «پدرام خاورزمینی» نوازنده تنبک حضور دارند.

^[1] سالار عقیلی کنسرت‌های یکماهه‌اش در امریکا و کانادا آغاز شده و پیش از سفر هم

^[2] سالار عقیلی کنسرت‌های یکماهه‌اش در امریکا و کانادا آغاز شده و پیش از سفر هم